

Sessió 32.1

La sessió s'obre a dos quarts de cinc de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Debat sobre l'orientació política general del Govern (255-00008/15). Junta de Portaveus. Substanciació.

El president

Bona tarda, senyores i senyors diputats. S'obre la sessió.

En primer lloc, els faig avinent que dos diputats han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó i Lluís Puig Gordi, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell.

Debat sobre l'orientació política general del Govern

255-00008/15

Passem, a continuació, a l'únic punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària, que és el debat sobre l'orientació política general del Govern. Aquest debat es regirà pels articles 154 i 155 del Reglament i d'acord amb la seqüència adoptada per la Junta de Portaveus.

En primer lloc, té la paraula el molt honorable senyor Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya, i ho fa sense límit de temps.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Molt honorable president del Parlament, conselleres i consellers, diputades i diputats... Molt bona tarda a totes i a tots. Deixin-me començar fent referència a una notícia d'actualitat, l'esfondrament d'un edifici al centre de Madrid, per expressar la nostra solidaritat als veïns i veïnes de Madrid i a les seves autoritats i per desitjar que les coses vagin el més bé possible.

Senyores i senyors diputats, «Catalunya és prou gran com perquè hi capiguem tots i massa petita com perquè hi sobri ningú», deia el president Tarradellas. Saben que Tarradellas és un dels meus referents polítics i saben que faig meves aquestes paraules seves. I avui, en iniciar el segon debat de política general des de que soc president de Catalunya, vull dir que en aquesta cambra hi falta gent; hi falten els diputats Carles Puigdemont i Lluís Puig.

Reitero el que ja he anat repetint des del primer dia del meu mandat: demano l'aplicació àgil, efectiva i plena de la llei d'amnistia aprovada pel Congrés dels Diputats i validada pel Tribunal Constitucional. El Govern de Catalunya i jo mateix, com a president, hi estem plenament compromesos.

També vull dir, en iniciar aquest debat, que m'alegra la presència a Catalunya de la diputada Pilar Castillejo, feliçment retornada sana i estalvia a casa nostra després de formar part de la Flotilla Global Sumud al costat d'un grup destacat de catalans i catalanes. El meu reconeixement i el meu respecte per la noblesa i l'esperit solidari d'aquesta iniciativa. *(Aplaudiments.)*

«Digueu-los a les vostres joves estudiants que no es desanimin mai, que cultivin la seva vocació, que els proporcionarà moltíssimes satisfaccions.» Són paraules de Maria Assumpció Català i Poch, l'excepcional i pionera matemàtica i astrònoma catalana de la que enguany celebrem el centenari del seu naixement. No ho va tenir fàcil; el seu és un gran exemple de superació, perseverança, dedicació i treball en temps difícils al servei d'un gran talent i al servei del país i del coneixement. Per això he volgut evocar el seu record.

Els joves als quals apel·lava la Maria Assumpció Català són els qui omplen la plaça Sant Jaume en defensa dels valors humans a Gaza, són els qui naveguen pel Mediterrani amb el vaixell *Le Bel Espoir* en defensa de la pau, són els alumnes de l'escola Ponent de Granollers, on vam inaugurar el curs escolar, o els qui enguany han pogut començar la formació professional que volien, perquè hem augmentat l'oferta en més de 7.583 noves places de formació professional.

L'apel·lació de la Maria Assumpció Català a l'empenta del jovent és també una apel·lació a l'esperança. El món viu canvis molt de fons i molt accelerats, canvis d'època: avançar i progressar o paraitzar-nos i retrocedir; millorar o empitjorar;

esperança o por. En el fons, aquest és el dilema i el combat que es lliura al món, un combat entre l'esperança i la por. El nostre ànim col·lectiu com a país i la confiança en nosaltres mateixos es posen a prova.

Entre l'esperança i la por, Catalunya sempre ha triat esperança; ara bé, per tal que l'esperança sigui reeixida i fructífera, necessita al seu darrere institucions que l'apuntalin, necessita un govern que la defensi, una societat que hi cregui i un país que faci d'ella la seva bandera. «Sobre aquesta terra hi ha quelcom que mereix la vida», va escriure el poeta palestí Mahmud Darwix. Avui som nosaltres els qui tenim l'obligació de fer de Catalunya un país d'esperança i dur-la fins a Ucraïna i fins a Gaza.

Senyores i senyors diputats, Catalunya ha demostrat de nou el seu compromís irrenunciable amb els valors humans. El seu coratge per denunciar el genocidi que encara avui està patint el poble palestí a mans del Govern de Netanyahu l'ha expressat en manifestacions i accions de solidaritat arreu del país.

Avui, 7 d'octubre, es compleixen dos anys del terrible atemptat de Hamàs que va ocasionar més de 1.200 morts de ciutadans i ciutadanes d'Israel. Com vàrem fer d'ençà del primer dia, condemnem aquesta massacre injustificada i exigim el retorn de les persones segrestades; de la mateixa manera, condemnem el genocidi que va iniciar el Govern de Netanyahu contra el poble palestí, que encara avui continua.

Exigim garantir un alto el foc real i efectiu; exigim garantir l'ajut humanitari per evitar més morts. Desitgem que la possibilitat de pau que s'ha obert esdevingui en un acord just que permeti una solució de futur en convivència entre l'Estat d'Israel i el de Palestina.

Catalunya seguirà ferma en el seu compromís solidari. Per això els anuncio que des del Govern impulsem el nou programa «Catalunya, casa d'acollida palestina». Volem acollir, cuidar i dignificar les estades temporals de persones palestines a Catalunya, estudiants, pacients hospitalaris o professionals, entre d'altres. El programa integrarà totes les iniciatives existents: universitats refugi, emergències hospitalàries, programes de protecció temporal, i les coordinarà tota una xarxa d'acollida integral que garanteixi l'allotjament, l'atenció social, la continuïtat acadèmica i els espais d'integració comunitària i cultural.

Ho farem en coordinació amb la Fundació Solidaritat de la Universitat de Barcelona, la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat, els municipis, les entitats culturals, els col·legis professionals i el teixit social del nostre país.

En paral·lel, Catalunya intensificarà l'ajut humanitari a Gaza i, quan la situació ho permeti, impulsarem projectes de cooperació per reconstruir serveis essencials, hospitals, escoles i espais socials. Per això, l'Agència Catalana de Cooperació hi destinarà 2 milions d'euros en el pressupost de l'any vinent.

Senyores i senyors diputats, el debat sobre l'orientació política general del Govern és un dels més importants del curs polític. Fixa l'esdevenir, les qüestions i les prioritats que centraran l'acció de govern i, en bona part, l'activitat d'aquesta cambra al Parlament.

Desitjo que l'afrontem amb franquesa, amb respecte i amb rigor, sense apriorismes ni prejudicis, amb actitud constructiva, amb voluntat d'entesa i aportant propostes viables. Siguem tots i totes fidels a la veritat i a la realitat. Fem honor a la ciutadania i a les institucions que representem. Honorem la política noble, la política al servei del bé comú, la política del diàleg i de l'esperança. Debatem, si s'escau, amb tota la vehemència que calgui i expresseu les nostres diferències, però fem-ho sense renunciar abans d'hora a trobar punts en comú. Alcem els ulls més enllà de l'aritmètica parlamentària per mirar el conjunt del país.

Els demano que prenguem consciència tots i totes plegats de la nostra responsabilitat davant de la ciutadania i del país, en les formes i en els continguts. En el debat polític actual s'ha traspassat massa límits. Fem del Parlament de Catalunya un exemple a seguir, estiguem a l'alçada del marc solemne on som. La ciutadania ens demana, penso, que siguem capaços de posar-nos d'acord en allò més essencial.

Per aquest motiu, desitjo també que, un cop sotmesa a la seva consideració la meva disposició sobre l'acció del govern present i futura, en puguem extreure acords i assolir consensos que es tradueixin amb les conseqüents resolucions a favor de l'interès general del país. El Parlament també pot –i té el deure de fer-ho– impulsar l'acció del Govern.

Som un govern que respecta i assumeix els mandats del Parlament com a propis, com no pot ser d'una altra manera. Dels 275 acords que instaven el Govern a fer diferents accions, 232 es troben en algun dels instruments de planificació del Govern, ja sigui el pla de govern, plans departamentals, pla normatiu o en algun altre pla, estratègia o programa. Això suposa que el 84,4 per cent dels acords s'han incorporat en algun dels instruments de planificació del Govern.

Senyores i senyors diputats, l'anterior debat va tenir lloc ara fa just un any, l'octubre de 2024. D'aleshores ençà, tots els canvis que el món apuntava han esclatat en tota la seva dimensió. Crec que tots vostès en tenen prou coneixement i perspectiva per treure'n conclusions. I el més important, per passar del diagnòstic a l'acció, o, com bé va afirmar Mario Draghi a Rimini aquest agost passat, per transformar l'escepticisme en acció.

Ha canviat el taulell geopolític. La darrera Assemblea General de les Nacions Unides ha estat la penúltima escenificació de l'atac al multilateralisme com a instrument d'entesa i resolució de conflictes. Europa segueix astorada davant la guerra d'Ucraïna o el preocupant enviament de drons sobrevolant Copenhaguen o Varsòvia. Han canviat l'economia i el comerç global arran del terratrèmol dels aranzels de l'Administració Trump. Alhora, s'obren noves i importants oportunitats que hem d'aprofitar, com ara, per exemple, el tractat del Mercosur.

Ha canviat el medi ambient, com així ens ho mostren els efectes del canvi climàtic, que encara alguns s'entesten a negar. Hem viscut un estiu molt exigent a Catalunya arran dels incendis a la Segarra o al Baix Ebre. Aquest estiu s'han produït en total 2.168 incendis de vegetació, un 62,6 per cent més que l'estiu de 2024.

En altres comunitats d'Espanya han tingut conseqüències més devastadores encara, on, per cert, els bombers, membres d'agrupacions de defensa forestal, Agents Rurals i Mossos d'Esquadra han exercit una tasca solidària exemplar que ha estat reconeguda pels governs d'Extremadura i de Castella i Lleó. I tot just la setmana passada vam patir els efectes de la borrasca Gabriel, amb importants efectes al delta de l'Ebre i a Amposta.

A Catalunya tenim molt clar que el canvi climàtic és una realitat innegable que cal afrontar de manera integral. Cal protegir el paisatge natural i el paisatge humà. Cal

accelerar la transició energètica en tots els àmbits: descarbonització de l'economia, augment de les energies verdes i electrificació de la mobilitat. Més endavant en detallaré les mesures.

Ha canviat el paradigma demogràfic. L'increment de l'esperança de vida és una de les grans conquestes de la humanitat, però també representa un repte. Actualment, les persones majors de seixanta-cinc anys representen el 19,5 per cent de la població catalana i en uns anys poden arribar a ser el vint-i-tres per cent.

La manera com abordem l'envelliment ens definirà, senyores i senyors diputats, com a generació. Volem i treballem per un envelliment digne, actiu i divers. Per això ja estem desplegant tota una estratègia a través de la conselleria de Drets Socials i de la nova Direcció General de la Gent Gran.

I, per últim, assistim a un canvi permanent generat per les noves tecnologies. Hem de saber posicionar-nos per afrontar l'alt grau de digitalització i ser actius en la cursa oberta a escala global per liderar les tecnologies emergents com la intel·ligència artificial o la biotecnologia.

Senyores i senyors diputats, soc plenament conscient de les preocupacions i de les angoixes individuals que aquest context genera en moltes persones i famílies. Tants canvis, tan ràpids, de tan abast com ens afectaran?, pensen molts ciutadans. Com quedarà el meu nivell de vida, el meu barri, la meva ciutat, millorarà o empitjorarà? Ens anirà, m'anirà, més bé o retrocedirem? Disminuirem desigualtats, ampliarem llibertats i enfortirem la fraternitat o augmentarem les diferències, retallarem drets i es deteriorarà la convivència? Miro el futur que aquests canvis estan dibuixant amb esperança o amb por?

Ho he dit a l'inici i ho repeteixo ara, entre l'esperança i la por, Catalunya tria sempre esperança. L'esperança és el sentiment que ens condueix a l'acció per millorar les coses. Sense ingenuïtats, senyores i senyors diputats. Allà on alguns només hi veuen dificultats, soc partidari de veure-hi estímuls. Allà on alguns hi veuen excuses, nosaltres hi veiem oportunitat d'aportar-hi solucions. Davant de les complexitats, no ens podem bloquejar, no podem tancar el país ni ens podem permetre de ser pusil·lànimes.

Hi ha, certament, molt per fer. No esperin ni de mi ni del meu Govern ni retrets, ni excuses ni mirar constantment pel retrovisor. Catalunya està cansada –crec– de retrets, d'excuses i de promeses irrealitzables. Els catalans i les catalanes ens reclamen responsabilitat, ambició i sentit comú. Els catalans i les catalanes ens reclamen solucions, no pas culpables. Els catalans i les catalanes ens reclamen posar Catalunya en marxa. I durant aquest primer any d'acció de govern, això és el que hem fet: hem posat Catalunya en marxa per atendre el present i avançar-nos al futur.

Posar en marxa un país vol dir deixar enrere la indecisió i la paràlisi per decidir i actuar. Posar en marxa un país vol dir escollir bé les prioritats i els objectius. Posar en marxa un país vol dir prioritzar la seva cohesió social i la seva cohesió territorial. Posar en marxa un país vol dir impulsar la nostra competitivitat, el nostre progrés social i la nostra capacitat de generar prosperitat compartida.

Catalunya necessitava i necessita posar el seu motor econòmic, social i cultural al màxim rendiment. Aquest motor no és el Govern. Aquest motor és la societat catalana en el seu conjunt: empreses, treballadors, acadèmics, dirigents polítics i administracions. El Govern és la clau de contacte i, alhora, l'encarregat de garantir les millors condicions per assolir una velocitat de creuer segura que no deixi a ningú enrere. En aquest terreny, Catalunya s'ha posat en marxa.

Acabem de visitar la variant de Sant Feliu de Codines de la C-59, una obra demanada des de fa temps. Els treballs del tram Camp, de Tarragona, ja s'han iniciat. La propera setmana començarà a treballar de nou la tuneladora de la línia 9 del metro per finalitzar el tram entre Mandri i Lesseps. Enguany finalitzarem les obres d'accessibilitat a les estacions de metro Ciutadella - Vila Olímpica i Clot. A inicis de 2026, esperem poder començar les obres de la variant de Les Preses a Olot a la C-37 i de la integració urbana dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya al seu pas per Igualada. Això pel que fa a la mobilitat.

En matèria d'equipaments, hem visitat les obres del Fòrum de la Justícia de Tarragona després de vint anys d'anuncis. Ja hem començat les obres del nou edifici judicial a Martorell i estem accelerant el nou edifici judicial a Santa Coloma de Farners. L'ampliació de l'edifici judicial de Mataró i els nous edificis judicials de Badalona, Rubí, Sant Cugat del Vallès, Sant Feliu del Llobregat, Vic i Falset.

Hem començat la construcció de la nova comissaria de l'Àrea Bàsica Policial de Mollerussa i la rehabilitació de l'edifici de l'Àrea Bàsica Policial de Sant Martí, a Barcelona. Estem preparant ja la licitació de la nova seu regional dels Mossos a Lleida, i en poc temps tindrem preparada la de Girona, i esperem tenir en uns mesos el projecte de la nova comissaria de Llançà.

El nou edifici de la Regió d'Emergències Centre, a Manresa, començarà les obres en poques setmanes, i la regió de Girona ja té en redacció el projecte. El nou parc de bombers a Tarragona està en construcció, i la previsió és que acabi a mitjans de 2027. També esperem per aquelles dates el nou parc de Terrassa, i tenim previst iniciar abans de final d'any el nou parc de bombers voluntaris de Gelida.

Si parlem de salut, s'està actuant tant en l'adequació i millora d'hospitals com en la construcció i millora de centres d'atenció primària. Al llarg de 2026 està previst finalitzar les ampliacions o millores als centres d'atenció primària de l'Arboç, Sant Fruitós de Bages, Cabriels, Hostalric, la Llagosta, Almenar, l'Escala, Pineda, Castelldefels, Gavà, la Palma de Cervelló i Olot.

I pel que fa als grans hospitals, al setembre inauguràvem els nous quiròfans de l'Hospital Comarcal de Móra d'Ebre. Hem trobat la solució per reprendre l'ampliació de l'Hospital Verge de la Cinta a Tortosa a finals d'any, compatible amb la conservació de les restes arqueològiques. Estem agilitzant el planejament del nou Hospital Universitari de les Terres de l'Ebre al barri de Sant Llàtzer de Tortosa. Tenim en fase de concurs el projecte arquitectònic del Campus de Salut de Girona. La primera fase de construcció de l'edifici ambulatori de la Teixonera, a la Vall d'Hebron, a Barcelona, està previst que comenci a partir del primer trimestre de l'any vinent. Tenim en marxa les obres d'ampliació de l'Hospital Joan XXIII, a Tarragona, i l'ampliació del bloc quirúrgic de l'Hospital Arnau de Vilanova, a Lleida. També s'està en fase de contractació del projecte per a l'ampliació de l'Hospital de Calella.

Pel que fa a educació, entre els projectes de millora, adequació i reformes de les instal·lacions que s'estan redactant i les obres que ja estan en marxa, són més de 350 actuacions les que estem desenvolupant sobre les 2.500 escoles i instituts que tenim a Catalunya. És a dir, estem actuant sobre un quinze per cent de les instal·lacions.

A més a més de millorar les escoles i instituts que tenim, cal fer-ne de nous. Així, per citar-ne només alguns, en les properes setmanes, sortiran, entre d'altres, les licitacions de l'institut Arraona, de Sabadell; de l'escola Gaia, de Barcelona, i de l'escola Xirinacs, també a Barcelona; de l'ampliació de l'escola Mont-roig, de Balaguer; la licitació dels projectes de l'institut Salvador Aimeric, de Salt, o de l'obra de l'institut Les Cinc Sènies, de Mataró.

Catalunya en marxa. Exemples concrets d'actuacions concretes en barris concrets. No és, senyores i senyors diputats, un recull exhaustiu. És un recull suficient, penso, per il·lustrar que Catalunya està en marxa, amb fets i amb bona gestió.

Permetin-me aquí fer una referència a com estem gestionant els recursos que ens han confiat els ciutadans, recursos gràcies als quals podem fer totes aquestes millores. En aquest sentit, vull apuntar que l'any passat vàrem reduir un punt el dèficit sobre el producte interior brut, passant de l'1,4% de dèficit al 0,4% de dèficit. Va ser el primer any, des del 2007, que vàrem tancar amb 387 milions de superàvit corrent, afrontant el camí cap a l'equilibri dels comptes de la Generalitat. Tot això fent possible una execució del noranta-set per cent de les despeses dels departaments i un pagament a proveïdors de vint-i-set dies.

Aquest és el camí que seguirem aquest any 2025, on ja us puc avançar que les inversions de la Generalitat marcaran un rècord respecte a les xifres tímides de les darreres dècades. Assolirem els 3.000 milions d'inversions, i el nostre objectiu és situar-nos per damunt d'aquesta xifra en el pressupost de l'any 2026.

Fer inversions és necessari i urgent en el nostre país. És on ens juguem de fons la batalla per dotar de les infraestructures i serveis bàsics un país pensat per a 6 milions, que avui ja té 8 milions de ciutadans. Cal fer els trens, les carreteres, els hospitals que el conjunt del país necessita. Per això cal posar Catalunya en marxa. En això consisteix posar Catalunya en marxa.

Vull fer especial menció al camí que hem fet per a la reducció dels terminis de pagament a proveïdors per garantir la liquiditat a les petites i mitjanes empreses del país i als autònoms, amb una reducció continuada des de la nostra arribada al Govern.

El deute de la Generalitat segueix reduint-se, i haurem assolit la fita de situar-lo per sota del trenta per cent del producte interior brut català, afrontant amb una major salut financera l'acord assolit entre Esquerra Republicana de Catalunya i el Govern d'Espanya per a la quitança del deute per valor de 17.000 milions que afrontarem entre aquest any i l'any 2026.

Per últim, vull fer una especial menció als fons europeus. A Catalunya s'han rebut 9.621 milions d'euros de fons europeus, dels quals 4.071 són gestionats directament per la Generalitat, i la resta ho són a través de convocatòries. D'aquests fons, el noranta-vuit per cent de les convocatòries ja estan publicades, i el setanta-quatre per cent ja estan resoltes. De les licitacions pròpies, 1.101 milions ja han estat publicats, 800 adjudicats i 400 han estat transferits a les entitats locals del país. És a dir, estem arribant a l'economia real mentre duem a terme una transformació, crec que molt rellevant, del nostre país que està impulsant-ne el creixement.

Senyores i senyors diputats, aquesta Catalunya en marxa és la que ha superat l'any 2024, per primera vegada a la història, els 300.000 milions d'euros de producte interior brut. Creixem per sobre de la mitjana espanyola. És la Catalunya d'incrementar, capaç d'incrementar el producte interior brut en un 3,6% l'any 2024 respecte a l'any 2023. Pel que fa al PIB *per capita*, que és el que més importa a Catalunya, l'any 2024 també ha augmentat en termes reals un 2,4% respecte a l'any anterior. És una bona dada, però hem d'aconseguir augmentar-la més encara, perquè la prosperitat compartida arribi a tothom.

Tot això vol dir que generem prosperitat. L'economia catalana genera prosperitat. Senyores i senyors diputats, no m'agraden els cofoismes, però tampoc ens hem d'enganyar: l'economia funciona. No ho menystinguem. El repte que tenim és mantenir la generació de prosperitat i, sobretot, dissenyar les polítiques públiques per compartir-la socialment i territorialment, i aquí, senyores i senyors diputats, hi ha molt per fer. Hem de ser igual de bons repartint la prosperitat que generant-la. Comptem amb més ciutadans treballant a Catalunya que mai. El total d'afiliats a la Seguretat Social és de 3.863.651 persones aquest setembre, un dos per cent més que en el mateix període de l'any anterior. El que hem de garantir és que treballar la teva jornada laboral et doni dret a una llar, a una sanitat digna i a una educació pública de

qualitat. Aquest és el model de prosperitat compartida en el qual tant insistim i hi insisteixo.

El model on els treballadors de la Zona Franca es puguin permetre comprar el cotxe que han fabricat. El model en què professors, cuineres o infermeres poden continuar vivint a la seva ciutat. El model en què la universitat pública exerceix d'ascensor social. El model en què una fiscalitat justa i distributiva ens permet avançar plegats, i no pas el d'egoisme fiscal pensat en benefici d'uns pocs.

Volem una Catalunya que assoleix les millors qualificacions en els ràtings econòmics de les principals agències de qualificació, com Fitch o Moody's –per cert, una notícia positiva que hem conegut els darrers dies. Sí, volem això, però, sobretot, volem una Catalunya plenament compromesa amb la reducció de les desigualtats socials. El progrés d'un país no es mesura únicament pels balanços econòmics. És important, és clar, però on veritablement es mesura l'èxit d'un país és en la seva cohesió social, amb les seves polítiques socials, el que en alguna ocasió he anomenat «termòmetre moral d'un país».

Per això, senyores i senyors diputats, em sento orgullós –crec que ens n'hem de sentir tots orgullosos– del pacte nacional pels drets de les persones amb discapacitat que hem assolit entre totes i tots i que des del Govern ja estem desplegant.

I per això mateix em sento esperonat a seguir treballant per reduir les xifres de pobresa infantil a casa nostra desplegant l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil a Catalunya i el pla d'acció 2025-2030. No és una política social, és una política de país, integral, que assumeix tot el Govern, el Govern en el seu conjunt.

Senyores i senyors diputats, és cert que per reduir desigualtats cal generar prosperitat, i també és cert que per generar prosperitat cal obrir-se al món amb ambició. El Govern que presideixo vol la màxima ambició. Una Catalunya oberta al món. Senyores i senyors diputats, Catalunya ha tornat al món amb tota l'ambició. Així ho reflecteix, per exemple, el volum de les exportacions catalanes. Fins al juliol d'enguany, han estat de 60.386 milions d'euros, és a dir, més de 650 milions d'euros que el mateix període de l'any anterior, malgrat les incerteses afegides per la guerra aranzelària. Ho vull posar de manifest.

Exportacions que signifiquen prosperitat. Vet aquí l'objectiu que perseguim quan obrim noves delegacions a l'estranger. Anirem a buscar les oportunitats i el progrés allà on calgui. Per això obrim noves delegacions a la Xina, al Canadà i al Mediterrani oriental, a Jordània.

Les oportunitats per als nostres barris metropolitans, per als nostres pobles, per a les nostres empreses, les aconseguirem si estem presents a les grans metròpolis globals. La veu, el talent, les idees, la cultura i els projectes de Catalunya han d'estar presents allà on es decideixen els canvis al món: a Brussel·les, a Nova York, al Vaticà, a Tòquio, a Pequín o a on sigui.

Una Catalunya que es mostri al món sense complexos, com farem a la Fira del Llibre de Guadalajara, amb Barcelona com a ciutat invitada; com farem amb la inauguració de la Torre de Jesús de la Sagrada Família l'any proper, o amb diferents esdeveniments esportius, com pot ser la sortida del Tour de França l'estiu vinent.

Senyores i senyors diputats, una Catalunya de tothom i amb tothom, defensora dels drets humans que afronta amb esperança un món de canvis. Una Catalunya que practica la bona política i que està en marxa, que dona tanta importància a generar prosperitat com a compartir-la, i que està oberta de nou al món. Una Catalunya orgullosa del seu passat però centrada en el present i el futur.

D'ençà del primer dia, hem intentat des del Govern, fixar la mirada en l'horitzó d'un futur millor, però, al mateix temps, amb un profund sentit de la realitat per atendre el present. La nostra responsabilitat va molt més enllà de nosaltres, va molt més enllà d'aquesta legislatura. El futur no es pot predir, però sí que tenim el deure d'imaginar-lo i de preparar-lo. Les decisions que prenem ara, i les que no prenem també, determinaran la capacitat del país per generar prosperitat, sostenibilitat i cohesió social, i també per garantir benestar i llibertat a les generacions futures.

Després d'una mica més d'un any d'assumir la presidència de la Generalitat, el resultat d'una acció de govern tangible, avaluable, ambiciosa i propera, centrada, dinàmica i coherent, aterrada a la Catalunya d'avui i projectada a la Catalunya de demà.

Una acció de govern que hem desenvolupat en els següents eixos. Primer, recuperar la institucionalitat; segon, reformar l'Administració; tercer, atendre les urgències de

Catalunya en matèria d'aigua i energia; quart, seguir revertint mancances, especialment en matèria de mobilitat en rodalies; cinquè, centrar Catalunya en les prioritats, des del nostre punt de vista, correctes: habitatge, seguretat i prosperitat compartida; sisè, atenent les necessitats de les famílies; setè, protegint el país dels efectes del canvi climàtic; en vuitè lloc, reforçant la llengua, la cultura i l'escola, i, en novè lloc, governant Catalunya amb els ajuntaments per garantir-ne la seva cohesió. Desenvoluparé cada un d'aquests punts breument.

Primer, recuperar la institucionalitat. Senyores i senyors diputats, ho vaig dir al primer debat d'orientació de política general: la continuïtat institucional és la base de la concòrdia i l'entesa. Les institucions són de tots, i tots n'hem de tenir cura; el Govern, el primer. Unes institucions democràtiques, obertes, per descomptat, a la crítica, a la fiscalització i al retiment de comptes; no a l'insult ni a campanyes sistemàtiques que en busquen el desprestigi. La confrontació com a estratègia política està pensada amb dos objectius, senyores i senyors diputats: debilitar les institucions democràtiques i cansar la ciutadania augmentant la desafecció. Els dos objectius són igual de perillosos; no ho podem oblidar. Tan sols cal observar la deriva autoritària de països fins ara considerats democràcies exemplars, que, sense institucions democràtiques, no hi ha progrés ni convivència ni llibertats possibles. *(Aplaudiments.)*

Sense col·laboració institucional no podem avançar. A l'Europa i a l'Espanya del 2025 res no és políticament possible des de la solitud; tot es pot assolir des de la col·laboració. Aquesta és la gran lliçó d'aquests temps que vivim, penso. Crec, i ho dic modestament i humilment, que Catalunya pot fer avui, en aquest terreny, aportacions. Crec que podem ser exemple d'aquesta política constructiva, amb capacitat de pacte i respectuosa, que tant necessitem recuperar arreu.

Cooperació, actitud constructiva, lleialtat institucional, sempre en defensa del bé comú, i, per descomptat, en el meu cas, pels interessos de Catalunya. Aquest ha estat, aquest he intentat que sigui el meu capteniment en les dues conferències de presidents autonòmics a les que he assistit, a Santander i a Barcelona. Aquest ha estat el capteniment del Govern quan hem reactivat les comissions bilaterals entre la Generalitat i l'Estat, que ens permeten assolir acords importants en matèria de justícia,

infraestructures, rodalies o deute autonòmic. Crec que estem demostrant amb fets que la cooperació sempre és més beneficiosa que la confrontació.

Aquesta mateixa lleialtat i cooperació és la que exercim des de la Generalitat amb els ajuntaments de Catalunya; és la que ens permet avançar en habitatge, en seguretat, en transport públic i en equipaments a les comissions mixtes entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments de Barcelona, Lleida, Tarragona, l'Hospitalet de Llobregat, i, properament, en la que celebrarem amb l'Ajuntament de Girona –crec que en un parell de setmanes a tot estirar.

Segon, reforma de l'Administració. És una reforma estructural decisiva per assegurar la prosperitat, el lideratge del país i la igualtat d'oportunitats, per millorar la vida dels catalans i les catalanes, per enfortir els nostres serveis públics, per fer més competitives les empreses, per donar suport als emprenedors i per garantir que ningú es quedi enrere. L'estem impulsant d'acord amb les cinquanta propostes de la Comissió d'Experts per a la Reforma de l'Administració –resumit a l'acrònim CETRA– ; propostes ambicioses i realistes. O l'Administració s'adapta als nous temps i es simplifica o quedarem desbordats. No hi ha un altre camí, senyores i senyors diputats.

Permetin-me aquí reconèixer la feina dels més de 250.000 servidors públics que hi ha a Catalunya, reconèixer-los i agrair-los la seva feina. Són elles i ells els protagonistes d'aquesta reforma, i en elles i en ells hem vist l'impuls necessari per portar-la a terme. Ho hem de fer fàcil als ciutadans i a les empreses: menys burocràcia i més efectivitat. Alguns exemples: eliminació de la cita prèvia obligatòria, creació d'una xarxa troncal amb deu oficines d'atenció al ciutadà integrades a totes les vegueries –el 2027 ja en tindrem sis d'operatives– o simplificació dels deu tràmits administratius que comportaven 650.000 sol·licituds a l'any.

Senyores diputades i senyors diputats, faig aquí una petició explícita: els demano que siguem capaços d'assolir els consensos necessaris per poder fer els canvis legals que permetin reduir terminis burocràtics a favor de les iniciatives i projectes que generin prosperitat al país. És una tasca que ens concerneix, crec, a tots i en les que el Govern farà el màxim esforç per poder assolir aquest consens, tant de bo, de país.
(Aplaudiments.)

Recuperar la institucionalitat, reformar l'Administració i, en tercer lloc, atendre les urgències que Catalunya tenia en aigua i en energia. Un país que pretén liderar i garantir la prosperitat no podia tenir deures per fer en aquestes qüestions tan bàsiques com l'abastament d'aigua o les energies renovables. Les reserves de les conques internes dels embassaments, gràcies a una meteorologia en aquest sentit favorable, han passat a un 75,11 per cent en aquest moment, enfront del 28,7 per cent que tenien l'any passat. La meteorologia, hi insisteixo, ha estat, en aquest aspecte –en altres no, però en aquest aspecte– favorable, almenys fins ara.

Però, senyores i senyors diputats, no abaixem el ritme per assolir l'objectiu del setanta per cent d'autonomia hídrica el 2030. Seguim impulsant la inversió i el calendari d'execució de més de 2.400 milions d'euros en inversions hídriques per ampliar la dessalinitzadora de la Tordera, per la nova planta del Foix, per la nova dessalinitzadora de la Costa Brava o per la planta regeneradora del Besòs.

Alhora, l'Agència Catalana de l'Aigua ha invertit 39,8 milions d'euros al llarg del primer trimestre en millores a les infraestructures hídriques del país. Endemés, es destinen 140 milions d'euros a la modernització de regadius, que ja s'han començat a executar, per posar alguns exemples, a Corbins, a Benavent de Segrià, a Torre-serona, a Vilanova de Segrià, a Lleida i a la Portella, i la modernització del regadiu de la Comunitat de Regants Presa de Colomers, a la zona del Ter.

Permetin-me, en matèria de regadius, per això, destacar la signatura –crec que és rellevant– del conveni de col·laboració amb el Ministeri d'Agricultura, que estableix un pla *coordinat* de les actuacions per a la modernització del canal d'Urgell, que esperem que sigui validat per les comunitats de regants. És l'assignatura pendent més important que tenim en matèria de regadius.

Pel que fa a les energies renovables, Catalunya té la responsabilitat –penso que en això també hi estarem d'acord– de generar la seva pròpia energia, per reduir la dependència de l'exterior, per millorar la seguretat del subministrament, per reduir l'impacte ambiental i per augmentar el desenvolupament local. En un any hem aconseguit produir un 15,6 per cent més d'energia verda. Anem pel camí de complir amb l'ambició objectiu –és ambició i difícil, però el Govern no renuncia a assolir l'objectiu– d'implementar dotze mil megawatts de nova potència, cinc mil megawatts

eòlics i set mil megawatts fotovoltaics, per assolir un cinquanta per cent de generació elèctrica, d'acord amb els objectius de la Unió Europea i del pla integral d'energia i clima de Catalunya 2030, Pineccat 2030. No hi renunciem; segueixen sent l'eix central de la nostra política en matèria d'energia, les energies renovables.

En quart lloc, revertir mancances molt palpables, que tots vostès coneixen, en particular en matèria de rodalies. Aquí hi ha una feina feta de governs anteriors. Com saben, avui s'han iniciat les obres de desdoblament de la línia R3 entre Parets del Vallès i la Garriga i les actuacions a Montcada Bifurcació i Montcada Ripollet. Es tracta d'una actuació ambiciosa, complexa, però ambiciosa, llargament esperada, que representarà una millora molt important per als milers d'usuaris del Vallès, de Barcelona i la seva àrea metropolitana, de Vic i de la resta de poblacions afectades.

És, com he dit, una actuació complexa, amb una previsió d'obres de setze mesos, si tot va bé. Des del Govern en farem un seguiment exhaustiu, a diari, per tal que el dispositiu alternatiu de transports que s'ha posat en funcionament marxi adequadament, amb seixanta autobusos i 43.500 places diàries; perquè els usuaris tinguin una informació fàcil i constant, i perquè es compleixin els terminis d'execució d'obra. És una inversió llarga, complexa, però aconseguirem amb ella un salt qualitatiu enorme en el servei: amb disset trens setmanals amb origen o final a Vic, dotze trens setmanals fins a Ripoll, dues noves freqüències amb inici o final a la Molina. Representa, el pla de transport alternatiu, un dispositiu de mobilitat sense precedents: mobilitzem 54 milions al servei de mobilitat alternativa amb autobusos i 2,6 milions per al personal d'informació i atenció al client.

Ho he dit en anteriors ocasions i ho reitero ara: el servei de rodalies no funciona amb els estàndards que Catalunya necessita ni el nivell que mereixen els milers d'usuaris i usuàries. I el Govern de Catalunya afronta de cara aquesta qüestió; no ens espolem responsabilitats ni amaguem el cap sota l'ala. El pla de rodalies que havíem fixat amb l'horitzó 2030 s'està complint: millors infraestructures, més trens i nova governança. Donem continuïtat a l'acció del Govern que m'ha precedit.

Millors infraestructures, gairebé 2.000 milions d'euros executats i 3.759 milions d'euros adjudicats. Actualment, rodalies està sent objecte de la inversió més important per part del Govern d'Espanya i del Govern de Catalunya en els darrers anys per

revertir desinversions d'altres èpoques. Estem al màxim ritme i volum d'inversió – dues-centes obres de millora en marxa – que podem assumir sense afectar el servei i la seva seguretat.

Més trens, cent deu trens nous que començarem a incorporar a principis de l'any vinent. Vull destacar que aquests cent deu trens, com saben totes i tots vostès, senyores i senyors diputats, s'estan fabricant a Catalunya, al centre d'Alstom de Santa Perpètua de Mogoda, amb el que representa això d'impuls industrial i d'ocupació a casa nostra.

I una nova governança. Hem donat un pas històric amb l'acord per a la nova empresa Rodalies de Catalunya, que estarà constituïda abans que acabi aquest any. Estem decidits a que el ferrocarril esdevingui la columna vertebral de la mobilitat a Catalunya, amb màxima ambició de país perquè la xarxa ferroviària catalana faci un salt qualitatiu i quantitatiu; amb grans acords: gràcies a la col·laboració entre els governs d'Espanya i de Catalunya, estem corregint el dèficit d'inversions d'etapes anteriors. Volem el millor servei de rodalies a Catalunya, gestionat, planificat i decidit des de Catalunya.

Recuperar la institucionalitat, reformar l'Administració, atendre les urgències en matèria d'aigües i energies, revertir mancances en rodalies i, en cinquè lloc, centrar Catalunya en les prioritats correctes: habitatge, seguretat i prosperitat compartida. Vet aquí les tres prioritats rellevants en aquest moment a Catalunya.

Habitatge. La desigualtat avui es diu «accés a l'habitatge». Més d'un terç de la despesa de les famílies es dedica a pagar l'habitatge i els seus subministraments. Si no resolem, senyores i senyors diputats, l'accés a l'habitatge posem en risc els avenços socials. No parlo només de l'habitatge com una prioritat de govern, que ho és des del primer dia; parlo de l'habitatge com una missió de país –com una missió de país. (*Aplaudiments.*)

Ens calia impulsar un veritable canvi en les polítiques d'habitatge, un salt d'ambició i de determinació per actuar de manera integral des de tots els àmbits i amb els màxims recursos possibles. Ara fa un any, durant el passat debat d'orientació de política general, vaig anunciar la posada en marxa del pla cinquanta mil habitatges públics protegits d'aquí al 2030, amb la mobilització de 4.400 milions d'euros en el decurs

d'aquest període d'execució, un repte important. Però Catalunya té la capacitat d'afrontar reptes importants quan actuem amb ambició transformadora.

Senyores i senyors diputats, estem complint amb el pla. Hem assolit la velocitat d'actuació adient per complir amb tots els objectius que ens van fixar ara fa un any. Amb la convocatòria de solars que vam obrir a ajuntaments de tot el país hem obtingut 670 solars amb 22.241 habitatges potencials; d'aquests, 14.398 ja tenen promotor. Ja tenim més de set mil habitatges en producció aquest any: quatre mil de l'Incasòl i tres mil del fons que executen els ajuntaments amb fons Next Generation. L'Agència de l'Habitatge ha adquirit 1.800 pisos per tanteig i retracte, triplicant la xifra d'anys anteriors. Durant el proper any, la meitat dels cinquanta mil habitatges públics que vaig anunciar estaran en producció, en alguna fase de producció, durant el proper any: 25.000 dels cinquanta mil durant el proper any estaran en alguna fase de producció. *(Aplaudiments.)* I els puc anunciar que abans que acabi l'any hi haurà una segona convocatòria de solars, una nova convocatòria de solars.

Augmentar la construcció d'habitatge públic és tan sols una de les palanques que hem activat. Des del Govern estem desenvolupant tots els instruments legals que tenim a l'abast i tots els recursos per construir més i per construir més ràpid, per aplicar la llei de la «vivenda» i així controlar la pujada de preus, i amb ajuts directes a joves i famílies.

Ajudar els joves, les persones grans i les famílies és clau mentre no tinguem el parc d'habitatge públic suficient que el país necessita. L'any 2024 es van concedir 87.899 ajuts, que sumen més de 186 milions d'euros. Els joves que van rebre l'ajut per al lloguer van ser 27.471, l'any 2024. Aquest any 2025 es preveuen xifres semblants.

Hem obert el Fons d'Emancipació Juvenil, adreçat a joves entre divuit i trenta-cinc anys, amb préstecs de l'Institut Català de Finances, que cobreixen el vint per cent del valor de l'habitatge corresponent a l'entrada per adquirir un habitatge, sense interessos, i que es retornen un cop la hipoteca està pagada. Hem rebut, per aquests préstecs d'emancipació, 4.072 sol·licituds, de les quals 1.832 reuneixen els requisits. L'Institut Català de Finances ja n'ha aprovat 831, de sol·licituds, i 921 estan en estudi.

Apliquem la llei d'habitatge i intervenim al mercat per abaixar els preus. Allunyem-nos, –senyores i senyors diputats, prego que fem tots aquest esforç– de dogmatismes i

actuem amb determinació. Quan el mercat no funciona, cal intervenir-lo –quan el mercat no funciona, cal intervenir-lo–; un mercat desregulat avui, per si sol, no garanteix l'accés a l'habitatge. El mercat està fallant i les administracions tenim el deure d'intervenir-hi. (*Aplaudiments.*)

La llei d'habitatge funciona; la llei d'habitatge funciona i afavoreix la ciutadania. En un context de pujada de preus generalitzades a Espanya i Europa, d'ençà que apliquem la llei a Barcelona ciutat, el preu del lloguer s'ha reduït entre el vuit i el nou per cent, i a la resta de Catalunya, la baixada ha estat d'un cinc per cent. Com saben, està en tramitació la llei de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme i, entre altres elements, ens permetrà una regulació dels lloguers de temporada. Tant de bo aquí també tinguem un consens ampli.

Alhora, l'actual decret en vigor té també la finalitat de reduir la burocràcia i els terminis de construcció a la meitat. Hem triplicat, des de l'Institut Català de Finances, la línia de préstecs per a promotors públics i privats que vulguin construir habitatges de protecció oficial. Hem passat dels 201 milions d'euros el 2024 als 600 milions d'euros d'enguany. A Catalunya, senyores i senyors diputats, mai s'havia desplegat una política en habitatge tan ambiciosa i amb la mobilització de tants recursos com estem fent actualment; estem fent molt, però hem de fer més.

Catalunya ha d'augmentar i pot augmentar l'oferta d'habitatge. Els anuncio que posem en marxa un nou acord de país per a l'habitatge per activar, de manera imminent, tots els planejaments urbanístics arreu del país per disposar de més habitatge. Senyores i senyors diputats, m'explico: hem radiografiat durant aquest any el país pam a pam, poble a poble, ciutat a ciutat, per detectar tots els sectors de creixement destinats a habitatge que hi ha a Catalunya –tots.

Analitzats els sectors, els hem classificat en quatre tipologies: el nivell I, els sectors només pendents de llicència d'obres –són els solars als que m'he referit abans–, 670 ja s'han activat i hi haurà una segona convocatòria. En aquest moment amb quantitat d'habitatges potencials de 22.000, amb 670 solars que tenim. Veurem la segona convocatòria quants solars dona de si; nivell II, els sectors de planejament aprovat, amb gestió aprovada i pendents només de les obres d'urbanització; nivell III, els sectors que tenen planejament aprovat i la gestió està en curs, és a dir, cal fer el

projecte d'urbanització i el projecte de reparcel·lació. Els nivells II i III tenen conjuntament un potencial de 54.000 habitatges –54.000. Durant els anys 2026 i 2027 entraran tots ells en producció, en diferents fases de producció, perquè estiguin disponibles com a solars a partir de l'any 2027.

Nivell IV, sectors pendents de nou planejament o de modificació de l'existent, del planejament existent. Són sectors, els de nivell IV, els que hem classificat de més de mil habitatges cadascun. No em refereixo a sectors de planejament que pugui haver-hi a municipis de cinquanta, cent o dos-cents habitants. Em refereixo només a aquells sectors de planejament contundents, que tenen un nombre potencial d'habitatges superior a mil; n'hi ha cinquanta-set a tot Catalunya. Poden generar en el seu conjunt, amb el planejament actual, 118.000 habitatges potencials. El Govern ha decidit revisar el planejament, per augmentar-ne la densitat i l'edificabilitat i passar de 118.000 habitatges potencials als 160.000 habitatges potencials.

Senyores i senyors diputats, cal un canvi de paradigma en urbanisme; fins ara, la quantitat d'habitatges de cada sector es fixava amb relació a les càrregues urbanístiques del sector. Quines són les càrregues urbanístiques del sector? Quants habitatges necessito per poder fer front a aquestes càrregues? A partir d'ara, la quantitat d'habitatge d'un sector s'ha de fixar amb relació a les necessitats de la gent. Quants habitatges caben en aquest sector? Tots aquests habitatges es fan en aquest sector.

El Govern activarà *tots* els recursos –tots– perquè els anys 2028, 2029 i 2030 aquests habitatges potencials en aquests sectors de nivell IV estiguin en procés de producció i treballarem de forma prioritària en vint-i-tres d'aquests cinquanta-set sectors que tenim identificats. Si fan vostès la suma, estem parlant d'activar *sòl* per ubicar-hi 210.000 habitatges potencials en els propers cinc anys (*aplaudiments*) de forma progressiva, de forma progressiva i esglaonada, 210.000 habitatges potencials en sectors de *sòl* dels nivells II, III i IV que activarem progressivament.

Senyores i senyors diputats, hi ha una emergència habitacional. Calen solucions valentes, contundents. Actuarem amb els següents criteris: màxim respecte al medi ambient i la sostenibilitat, però construirem habitatges i els habitatges es construeixen en *sòl*, en un *sòl* determinat i ha de ser un *sòl* ben comunicat, amb serveis, que obeeixi

a les planificacions de creixement que tenen les ciutats i pobles de Catalunya. Respecte mediambiental, sostenibilitat, però construint habitatges, que en fan falta.

Ho farem amb col·laboració i colze a colze amb els ajuntaments. Des de la setmana vinent, els responsables del Departament de Territori es posaran en contacte amb els alcaldes i alcaldesses d'aquests municipis, dels municipis on hi hagin aquests sectors prioritaris i amb ells, i amb ells, treballarem l'activació d'aquests sectors –amb ells–; no contra ells, no sense ells; sí amb ells i amb elles. I vull reconèixer el coratge de molts alcaldes i alcaldesses. Avui és impossible –vostès ho saben– fer les coses per unanimitat; sempre hi ha algú –en fi, i té dret a fer-ho– que es queixa. Però vull posar de manifest la conscienciació que veig als alcaldes i alcaldesses per tirar endavant projectes contundents en matèria d'habitatge. El Govern estarà al seu costat i ho farà amb ells; ja els escoltarà. Però farem habitatge a Catalunya; n'hem de fer, perquè ens ho demanen els ciutadans i les ciutadanes. (*Aplaudiments.*) I ho farem també en col·laboració amb els promotors, amb els administradors de finques, amb el sector privat, amb tots els sectors que tenen coses a dir en aquesta matèria, en matèria d'habitatge; amb màxima ambició i plena consciència en totes les decisions que prenem de l'emergència habitacional que estem vivint a Catalunya –no només a Catalunya, però també a Catalunya.

Senyores i senyors diputats, vull ser terriblement sincer en el que els hi diré ara: estic disposat a escoltar qualsevol proposta en matèria d'habitatge, més enllà de les que he anunciat; qualsevol proposta que vostès tinguin, estic disposat a escoltar-la, amb l'únic requisit i l'única condició que siguin propostes realistes i realitzables. No vull ni crec que haguem de fer volar coloms. Hem de ser molt ambiciosos; no ens tremolaran les cames, però han de ser propostes realitzables i realistes. Estic disposat a escoltar-les totes, a avaluar-les totes i afegir-les a la carpeta de propostes del Govern i d'accions del govern en aquesta matèria. M'agradaria, a més a més, que en la mesura del possible aquestes accions fossin o tinguessin el màxim suport d'aquesta cambra.

Vull dir-los també, en aquest àmbit, que des del Govern estudiarem amb bons ulls les propostes del tercer sector per al seu reconeixement jurídic i suport financer com a operadors d'habitatge social. Garantir el dret a un habitatge digne ens interpel·la a tots; ningú se'n pot desentendre i tothom ha de tenir sentit, visió i deure amb el país i

la seva gent. A Catalunya guanyarem la lluita per l'habitatge, perquè si travessem un bon moment econòmic tenim el deure polític i moral que això es tradueixi en una millora de la vida quotidiana de la gent, de les famílies. Garantir un habitatge digne i assequible no és només garantir un sostre; és garantir la llibertat, la dignitat i plena inclusió de tothom a la nostra societat; és garantir una Catalunya per a tothom. *(Aplaudiments.)*

Centrar, els deia, Catalunya en les prioritats correctes i he començat per l'habitatge, i em refereixo ara a la segona prioritat rellevant per a Catalunya, la seguretat. Sé que aquest és un tema que preocupa a ciutadans i ciutadanes d'arreu del país i que ocupa especialment el Govern que presideixo. Concebo, senyores i senyors diputats, la seguretat com una política troncal del meu Govern, una de les màximes prioritats que té el país. Ho faig convençut que la seguretat és i ha estat definitiva del model de vida europeu d'ençà de la finalització de la Segona Guerra Mundial. Viure en pau, passejar tranquil, gaudir de l'espai públic amb seguretat és en si mateix un dret de la ciutadania i una obligació de les institucions preservar-ho. Ho dic des del convenciment dels meus valors progressistes, perquè concebo la seguretat pública com una política social. Ho és per protegir els drets i les llibertats de les persones que menys recursos tenen, de les que necessiten més la seguretat pública.

Vull dir-ho desacomplexadament: la seguretat és també una política d'esquerres, perquè sobretot preserva la convivència en els barris més vulnerables del país. *(Aplaudiments.)* És, en aquest sentit, que no trobaran ni en mi ni en el meu Govern una actitud tèbia ni una negació de la situació. A Catalunya, senyores i senyors diputats, qui la fa la paga; amb la mateixa contundència els diré que em trobaran combatent a les persones que utilitzen la seguretat per aprofitar-se'n i per treure'n rèdit polític. Sembrar l'odi i la discòrdia, escampar mentides, criminalitzar tot col·lectiu de persones migrades que han vingut a contribuir i a treballar a casa nostra. A tots aquests que fan de la por motor del seu discurs polític, els he de dir que em trobaran igual de ferm desmentint les seves mentides que a la meua lluita per garantir la seguretat als carrers i places de viles i ciutats de Catalunya. *(Aplaudiments.)*

Ni cedirem ni ens deixarem emportar per la temptació de calcar un discurs que només divideix la nostra societat i que només conduirà Catalunya a la degradació. Així doncs,

en matèria de seguretat, vull dir-los: avui Catalunya és més segura; hi ha menys delictes i més eficàcia policial. Després d'anys en què la delinqüència havia pujat a Catalunya, d'ençà l'agost de l'any passat els fets delictius no han parat de baixar a Catalunya. No seré autocomplaent en aquesta qüestió; el nostre objectiu és la delinqüència zero, però també vull deixar clar que en el que portem d'any els fets delictius han baixat a Catalunya un 4,18 per cent. Si entrem en el detall, observem que els robatoris amb violència s'han reduït un tretze per cent; els furtus –tan perjudicials per a la nostra economia– un cinc per cent, i les ocupacions, un 11,4 per cent.

Sí, a Catalunya els delictes baixen, tot i que sabem que encara hi ha municipis on cal fer molta feina. Baixen fruit d'una estratègia pensada i ben executada; baixen sobretot per la professionalitat dels cossos de seguretat, començant pels Mossos d'Esquadra com a policia integral a Catalunya, per la col·laboració amb els altres cossos i forces de seguretat de l'Estat i també pel treball colze a colze amb els policies locals. El pla Kanpai s'ha desplegat a vint-i-vuit municipis de Catalunya com una eina de prevenció contra la multireincidència i ha provocat la detenció de 412 persones multireincidentes, 412.

També vull dir-los que un apunyalament és un delicte molt greu, que combatrem fins al final, però que un fet com aquest explicat quaranta vegades no el converteix en quaranta fets i és aquí on vull alertar del fenomen de la desinformació. Els delictes baixen perquè tenim una estratègia basada en més acció i més prevenció, però sobretot acompanyada per més policies, més jutjats i més cohesió social. Aquesta és la veritable fórmula per combatre la seguretat a Catalunya: més mossos, més jutjats i més polítiques socials i més pla de barris.

En aquest sentit, saben vostès que a la darrera comissió de seguretat vàrem arribar a dos acords ben importants: primer, ampliar la plantilla de Mossos d'Esquadra fins als 25.000 efectius, cosa que significa que en cinc anys Catalunya tindrà cinc mil mossos d'Esquadra més patrullant els carrers de Catalunya, i segon, ampliar la plantilla judicial, amb un acord per assolir la mitjana espanyola i incorporar un mínim de seixanta jutjats nous aquesta legislatura. En el marc del pla de xoc contra la multireincidència, s'han desplegat quatre unitats judicials penals de reforç que donen

serveis a Barcelona i a gran part de l'àrea metropolitana també. A més, s'ha posat en funcionament un tercer jutjat de guàrdia per judicis lleus a la ciutat de Barcelona. Gràcies a aquest desplegament, hem passat d'assenyalar judicis de divuit mesos a quatre mesos i mig. Això, si m'ho permeten, són resultats tangibles als que un cop més ha estat possible arribar-hi per la via de la col·laboració i l'acord.

Tenim, però, una nota negativa en les dades de seguretat. És molt preocupant la tendència a l'alça dels delictes d'agressions sexuals. Senyores i senyors diputats pugen un 7,6 per cent; un tipus de delicte que no només requereix la màxima contundència policial i judicial, sinó una educació en valors i una cultura del respecte cap a les dones i la llibertat sexual. Augmentem els recursos en protecció, però ens cal més prevenció, més educació i més compromís de conjunt de la societat per avançar. No afluirem fins que totes les dones se sentin segures i lliures arreu de Catalunya. *(Alguns aplaudiments.)*

Voldria acabar assenyalant que aquesta estratègia policial i judicial per a la seguretat i la convivència no servirà de res si no l'acompanyem d'una potent actuació social. Perquè els recordo que cal ser durs contra la delinqüència, però també contra les seves causes. És per això que a l'actuació decidida en matèria judicial, en matèria de seguretat i de justícia s'incorporarà al gener d'aquest proper any 2026 la resolució de la primera convocatòria del pla de barris, una estratègia de 1.000 milions d'euros per actuar i transformar els barris de les ciutats de Catalunya que més ho necessiten.

Perquè sabem que la seguretat comença amb un carrer ben il·luminat, una escala de veïns rehabilitada al centre històric d'una capital de comarca o l'equipament sanitari adient. Recordem, senyores i senyors diputats, que sense cohesió social no hi ha seguretat. *(Alguns aplaudiments.)*

Per acabar...

El president

Senyor president, em permet un moment? El Reglament estableix que els convidats a la cambra no poden fer cap expressió ni d'adhesió ni de contrarietat. Per tant, prego als convidats, especialment als de la llotja, que s'abstinguin d'aplaudir.

Pot continuar, senyor president.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Per acabar, vull anunciar-los que el meu Govern impulsarà totes les modificacions legislatives a Catalunya i a Madrid perquè puguem combatre amb més eficàcia contra els problemes de seguretat. Totes comptaran amb el suport del Govern de Catalunya.

Habitatge, seguretat i, tercera prioritat, en la que estem centrats, generació de prosperitat compartida. Catalunya està generant prosperitat; per seguir-la generant ens cal actuar en primer lloc sobre la productivitat. La productivitat és l'element clau del progrés econòmic i de la capacitat de generar prosperitat compartida. La brúixola de la competitivitat de la Comissió Europea, basada en els informes de Letta i Draghi, així ho estableix. Mario Draghi ho advertia a la seva darrera compareixença davant de la Comissió Europea: «No podem caure en la complaença» –deia ell– «Europa ha d'anar per feina i ha de ser més ambiciosa.»

A Catalunya ho som. Per això hem alineat l'estratègia econòmica del país, el pla «Catalunya lidera», que molts de vostès crec que coneixen, amb les línies estratègiques de la Unió Europea. Hem tingut ja moltes oportunitats d'explicar els eixos d'aquest pla, que concreten un desplegament de 18.500 milions d'euros d'inversió que estem mobilitzant des de la Generalitat en un període de cinc anys.

Primer, productivitat, per seguir generant prosperitat. Segon, equilibri territorial. Catalunya ha d'aprofitar a fons les seves particularitats territorials per generar un model propi de desenvolupament i cohesió territorial. Hem de potenciar, per descomptat que sí, Barcelona i la seva àrea metropolitana, ja que es tracta d'una de les principals i evidents fortaleeses per al país.

Senyores i senyors diputats, estem parlant de la cinquena àrea metropolitana d'Europa. Però encara ho serà més i en benefici de tot el territori si la integrem amb la fortaleesa productiva de la resta del país. Necessitem comptar amb tota la força de l'àrea metropolitana de Barcelona i de Tarragona, i també amb Lleida, amb Girona, amb les Terres de l'Ebre, amb el Pirineu i amb les comarques centrals.

En el cas de Tarragona, representa una de les àrees industrials, logístiques i portuàries més importants d'Espanya i d'Europa. Per això impulsem la transformació

de la petroquímica amb un nou ventall d'oportunitats que ens ofereix la descarbonització i el projecte de la Vall de l'Hidrogen. I per això impulsem la millor connectivitat en aquesta àrea metropolitana amb la primera fase de les obres del Tramcamp entre Cambrils, Salou i Vila-Seca. I, és clar, impulsant el corredor Mediterrani Tarragona-Lleida-Saragossa, i adaptant el port de Tarragona a l'ample UIC.

Productivitat, equilibri territorial i activació de totes les capacitats del país. Activem les infraestructures. El passat 10 de juny vaig anunciar l'acord per la millora de l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona - El Prat entre el Govern de Catalunya, el Govern d'Espanya i AENA. Avui celebrem l'aprovació de les inversions del Govern d'Espanya per fer-ho realitat. I els informo que el Govern de la Generalitat i el Govern d'Espanya ja estem treballant per donar les garanties mediambientals que ens han plantejat les institucions europees.

Hem donat un gran pas endavant com a país per una Catalunya centrada en generar prosperitat i més connectada al món. Fer de l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona - El Prat un *hub* intercontinental i un referent en sostenibilitat és, senyores i senyors diputats, crucial per a la prosperitat de Catalunya, però també per a la prosperitat d'Espanya i d'Europa.

El pla d'inversions aeroportuàries d'Aena a Catalunya, amb més de 3.000 milions d'euros d'inversió en els propers anys, representa una millora integral de la xarxa aeroportuària catalana: l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona - El Prat, l'aeroport de Girona-Costa Brava, l'aeroport de Reus i l'aeroport de Sabadell.

En el nou escenari global és imprescindible reforçar els nostres aeroports per garantir una Catalunya pròspera i líder en innovació, en tecnologia, en recerca, en investigació mèdica, en universitats, en gastronomia, en moda, en creació i en turisme de qualitat. Tenim la determinació d'activar totes les capacitats de Catalunya arreu de tot el territori i tenim el mètode: de nou, la col·laboració entre governs.

Aquest és el camí. Una Catalunya líder del segle XXI amb un aeroport líder del segle XXI; un aeroport, uns ports i uns trens. La fortalesa de Catalunya es vertebrà en els seus aeroports, els seus ports, els seus trens i el seu metro.

Alguns exemples. Les dues grans estacions de la xarxa ferroviària catalana: la Sagrera estarà operativa l'any 2026 i Sants Estació, en una primera fase d'obres, acabada el 2026; totes dues en processos de remodelació.

El Corredor Mediterrani, la Via Augusta del segle XXI. Mirar enrere per entendre el present, en aquest cas s'escau força. El Corredor Mediterrani és un somni europeu projectat per primera vegada amb entusiasme democràtic als anys vuitanta. L'any 2018 era un projecte pràcticament paralitzat a Espanya. Avui l'impuls del Corredor Mediterrani és ja imparable. Dels 1.838 quilòmetres, en branca litoral, el cent per cent dels trams ja estan tramitats. Un vuitanta-cinc per cent dels quilòmetres està en obres o finalitzat, davant d'un quaranta-cinc per cent l'any 2018; 8.000 milions en licitacions i més de 6.000 milions adjudicats.

Aquest salt s'ha dut a terme durant la presidència de Pedro Sánchez. És, senyores i senyors diputats, de justícia reconèixer-ho. El corredor beneficiarà Andalusia, Múrcia i la Comunitat Valenciana i també Catalunya. Un exemple ben palpable que el que és bo per a Catalunya és bo també per al conjunt d'Espanya.

Activem també la recerca i el coneixement. Si parlem d'activar les capacitats del país, hem de posar la mirada en la xarxa de recerca i coneixement. Precisament, l'anunci de les inversions en aeroports es va produir el dia que inauguràvem el nou campus d'HIPRA a Girona, una inversió privada però molt destacada per al conjunt del país.

Crec, senyores i senyors diputats, que som massa tímids en aquest terreny, en el terreny de la recerca i la innovació com a país. Crec que ens ho hem de creure més. Crec que ens hem de creure que podem ser líders mundials. De fet, en algunes àrees i en molts aspectes ja ho som.

A Catalunya, senyores i senyors diputats, estem creant una xarxa de recerca i coneixement de primer nivell internacional, com ho fem amb el sincrotró Alba II, de quarta generació, a Cerdanyola del Vallès. Una inversió de les que millor exemplifiquen la Catalunya ambiciosa i la Catalunya compromesa. Aquí rau bona part de l'èxit: una xarxa col·laborativa i connectada nacionalment i internacionalment. Connectada amb les universitats, connectada amb les empreses de referència, connectada amb els altres centres de recerca com l'Institut Català de Nanociència i Nanotecnologia o amb la futura Ciutadella del Coneixement a l'antic Mercat del Peix

de Barcelona, de la qual ja tenim calendari. Començaran les obres al març, primavera, del 2026.

Si parlem de recerca i d'anomenar l'aposta més potent que hàgim fet mai: el trident innovador amb les infraestructures per dissenyar i produir xips, PIXEurope, DARE i Innofab. Aquest darrer també començarà les obres el 2026.

Vull destacar que el Govern d'Espanya ha anunciat l'activació de 260 milions d'euros que tenia pendants de fer arribar a la Generalitat per potenciar el sistema català de recerca i desenvolupament. Tot plegat, de nou, aconseguit amb acords amb el Govern d'Espanya, en aquest cas negociats per Esquerra Republicana de Catalunya. Així ho reconec públicament i així ho agraeixo també públicament.

Aquesta és la Catalunya que el món espera i admira. En aquest àmbit, també comptem amb un full de ruta clar: el pla territorial d'inversions en recerca, coneixement i innovació de Catalunya, elaborat pel Departament de Recerca i Universitats. La recerca és també un vector de vertebració territorial, i per això apostem per la descentralització dels seus equipaments.

Recerca i innovació, infraestructures, i també per generar prosperitat cal enfortir els sectors productius. I ho fem amb capacitat de reacció, amb el pla Responem, per donar resposta a les equivocades polítiques aranzelàries de l'Administració Trump i amb capacitat d'avançar-nos, amb una nova estratègia per a la internacionalització de l'economia catalana durant els anys 2026-2030.

Es tracta de posar el motor econòmic internacional de Catalunya al màxim rendiment amb uns objectius ambiciosos: consolidar el lideratge en el volum d'exportacions d'Espanya –actualment en concentrem el vint-i-sis per cent–, aconseguir que dues mil noves empreses comencin a exportar i assolir noves empreses exportadores, fins a les dinou mil.

Protegir el sector agroalimentari; en primer lloc, el nostre sector agroalimentari, que continua sent un motor clau de l'economia catalana, amb el setze per cent de les exportacions totals de béns. Un sector que va molt més enllà de l'àmbit econòmic, per esdevenir pal de paller del model de país, per la seva capacitat de cohesió territorial,

de conservació del paisatge, de garantia d'un bé essencial com és la seguretat alimentària i per la seva projecció internacional.

Darrere de la feina de cada agricultor, ramader o pescador hi ha tot el país, allò que som, allò que fem i com ho fem. Per aquest motiu defensem una política agrària comuna que garanteixi la viabilitat i competitivitat dels agricultors i ramaders catalans dins del nou marc financer de la Unió Europea, evitant desigualtats i assegurant un suport adequat al camp. Així com defensarem el sector pesquer en la propera reunió prevista amb el comissari europeu la setmana vinent, el senyor Costas Kadis, reclamarem més dies de pesca i una flexibilització de les condicions actuals. Els nostres pescadors fan bé la feina, són respectuosos amb el mar i s'han de tenir en compte les seves reivindicacions.

Per cert, en aquest àmbit hem tingut aquests darrers dies dos casos confirmats de dermatosi nodular contagiosa, que afecta el sector boví. El Govern, i el conseller al capdavant, estem al costat dels ramaders. Avui mateix, el Consell Executiu ha aprovat un ajut de 4 milions d'euros. No deixarem ningú sol. *(Alguns aplaudiments.)* Quan s'actua amb responsabilitat, com ha fet els ramaders en les granges que s'han tractat aquests casos, el Govern estarà al costat d'ells i del sector.

Agricultura i ramaderia, sector primari i recerca i infraestructures, reindustrialització del país. Aquí tenim una bona mostra de com convertir la transició verda en oportunitats. La nostra indústria és diversificada i innovadora en química, en automòbil o en ciències de la vida, però hem de reforçar el múscul industrial del país, senyores i senyors diputats, no ja per mitigar els efectes dels aranzels, sinó perquè és el terreny de joc principal on ens juguem l'èxit de la transició verda i alhora ens permet assegurar un creixement econòmic sostingut.

Per això volem tenir enllestit el nou pacte nacional de la indústria abans que acabi l'any. Ha estat una bona eina i la volem redimensionar per afrontar l'impuls industrial amb gairebé 4.500 milions d'euros d'inversió pública.

Europa, com saben, s'ha fixat un repte ambiciós: assolir una mobilitat cent per cent lliure d'emissions en els propers anys. Catalunya posarà tot el seu potencial per assolir aquest repte europeu, i per això estem desplegant un nou pla d'impuls del vehicle elèctric. Un objectiu que va d'assolir les 150.000 matriculacions de vehicles

elèctrics en els propers cinc anys. Si aconseguim democratitzar el cotxe elèctric i que tothom arreu del territori en pugui fer ús, descarbonitzarem, reindustrialitzarem i generarem prosperitat, garantint que la transició sigui justa per a tothom.

Tot aquest potencial de país, senyores i senyors diputats, té una primordial raó de ser: la seva gent, millorar la vida de les persones, de totes les persones. He parlat de recuperar la institucionalitat; he parlat de reformar l'Administració; d'atendre les urgències de Catalunya en matèria d'energia i aigua; de revertir les mancances en rodalies; de centrar Catalunya en les prioritats, habitatge, seguretat i prosperitat compartida. I parlo ara, en sisè lloc, de com atendre les necessitats de les persones, les persones al centre de l'acció de govern. Cal atendre les necessitats de les famílies, tenir cura de la gent gran, dels qui menys tenen o travessen un moment de dificultat.

Començo per la salut. A l'inici de la meva intervenció he citat algunes de les principals actuacions en equipaments sanitaris. La política de salut, però, és molt més que construir equipaments. El sistema de salut són, per damunt de tot, les persones, els pacients i els professionals que en tenen cura. La salut és la política pública que més cohesiona la societat, la que més cohesiona la societat catalana.

Tothom que viu a Catalunya, i també a Espanya, sap que si té un problema de salut serà atès. Sap que no li mirarem el compte corrent. Sap que serà atès amb els mateixos recursos, vingui d'on vingui i sigui qui sigui. Compte, perquè això que donem per fet no passa ni molt menys a tot arreu –ni molt menys. És un mèrit del país sencer.

A la majoria de llocs els ciutadans no tenen garantit que si tenen un problema de salut se'ls atengui, amb independència del seu estatus social o econòmic. Crec que hem de creure'ns més el nostre sistema de salut, perquè és pioner i dels més excel·lents i fruit d'un treball compartit i consensuat en aquesta cambra. No me n'arrego el mèrit.

Com tot sistema, és una estructura viva, senyores i senyors diputats, que cal reformar per adaptar-nos als nous reptes: socials, demogràfics i tecnològics. I en això estem. Crec que comptem com a país amb el millor talent i compromís. El Comitè d'Avaluació, Innovació i Reforma Operativa i Sostenibilitat del Sistema Sanitari, anomenat «CAIROS», i el Comitè d'Experts per a la Transformació i Innovació Social, anomenat «CETIS».

Estem decidits a reformar el sistema de salut català amb les propostes dels grups com a guia i comptant sempre amb els professionals. Propostes per reformar, no per diagnosticar; ja hi ha massa diagnòstics de què s'ha de fer. S'ha d'actuar, reformar actuant per preservar i mantenir el sistema de salut i millorar-lo. Donaria això per un debat monogràfic en aquest Parlament. Quedin-se amb un concepte: integració. Si volem garantir l'equitat territorial en salut, si volem optimitzar l'eficiència en l'ús de recursos i si volem millorar l'efectivitat i qualitat assistencial dels pacients, hem d'avançar cap a una atenció social i sanitària integrades. Vam aprovar el projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya i espero que abans que acabi l'any fem realitat la seva aprovació definitiva en aquest Parlament.

No podem permetre que hi hagi tants milers de persones esperant tant de temps per accedir a ajuts de dependència. No ho podem permetre i no ho permetrem. Hem de millorar molt l'eficàcia per obtenir la dependència. Els anuncio que el Govern ens comprometem a reduir a la meitat els temps de resolució de la valoració de la discapacitat i la dependència. Per a aconseguir-ho, les conselleries de Salut i de Drets Socials i Inclusió posen en marxa una prova pilot que ens permetrà millorar a partir de l'any vinent. Gradualment –gradualment. *(Aplaudiments.)* Gràcies a equips multidisciplinaris, a la modernització de processos i a la simplificació de tràmits, les persones ho tindran més fàcil i obtindran una resposta més ràpida.

Senyores i senyors diputats, ho assenyalava al principi: l'envelliment és un repte, però, per damunt de tot, una oportunitat. Volem garantir que la nostra gent gran dugui una vida activa, digna, participativa i el més autònoma possible. En això, l'atenció domiciliària integrada és un exemple diàfan de millora del que acabo d'explicar. Ja estem fent diferents experiències en diferents comarques en aquest sentit. Malauradament, però, hi ha persones que no poden romandre a casa seva i necessiten que els proporcionem un entorn nou.

Després de més d'una dècada sense crear nous equipaments residencials amb fons propis, els puc anunciar que el Govern de Catalunya iniciarà aquest mandat la construcció de vuit noves residències públiques. Les construirem a la Seu d'Urgell, a Manresa, a Santa Coloma de Gramenet, Sant Boi de Llobregat, Reus, Viladecans i dos a Barcelona, amb prop d'un miler de noves places. A la creació d'aquests nous

equipaments..., el Govern està compromès a crear un total de sis mil places concertades per a gent gran i persones amb discapacitat, de les quals dues mil, una tercera part, ja estan concertades durant el nostre primer any de govern. A més de les noves construccions, durant aquest mandat iniciarem la remodelació de diverses residències públiques de la Generalitat que permetran millorar la qualitat de servei.

Així doncs, equipaments, pacients, professionals i també estudiants, perquè necessitem més metges a Catalunya i necessitem que els nostres joves que volen dedicar-s'hi puguin estudiar a les universitats catalanes. Per això també us anuncio que augmentarem un 50 per cent les places per cursar Medicina a Catalunya d'aquí a l'any 2031. De les actuals 1.333 places –1.330, números rodons– a dues mil places. Ho farem progressivament cada nou curs. Augmentarem i distribuïrem, o intentarem distribuir millor, les places de Medicina a Girona, a Lleida, a Tarragona i a les Terres de l'Ebre, i farem un mapeig de necessitats de professionals sanitaris i coordinació amb Salut per millorar sortides professionals.

Vull referir-me també, arran de parlar de salut, als esports, a parlar d'esports. Hem iniciat la tramitació d'una nova llei de l'esport i l'activitat física a Catalunya per dotar l'esport del segle XXI amb una llei del segle XXI. Alhora, la Generalitat impulsem una transformació esportiva integral amb una inversió de 120 milions d'euros per equipaments fins a l'any 2029, un programa pioner en salut pública i una aposta per la formació i la governança col·laborativa. L'esport és una de les millors prevencions per mantenir la salut.

Senyores i senyors diputats, recuperar institucionalitat, reformar l'Administració, atendre urgències, aigua i energia, revertir mancances en rodalies. Prioritats: habitatge, seguretat i prosperitat compartida, necessitats de les famílies i, en setè lloc, protegir el país dels efectes del canvi climàtic. És aquest, com he assenyalat a l'inici, un dels majors reptes que afronta la humanitat –no Catalunya, la humanitat–, amb un impacte local que està transformant els nostres paisatges, els nostres negocis, les nostres llars i les nostres vides.

Davant la magnitud del repte, tenim la responsabilitat com a servidors públics de no caure en els retrets fàcils entre administracions o en la simple recerca de culpables. En tenim exemples ben recents que ens mostren que la ciutadania no espera això de

nosaltres. La situació exigeix un diagnòstic precís i serè, que no ràpid, fonamentat en dades, en allò que ens diu la ciència, en el coneixement del territori. Som rigorosos i plantejem una gestió integral que adapti i prepari Catalunya per a aquest nou paradigma. Hem de tenir cura del paisatge natural i també del paisatge humà: del territori i de les persones que hi viuen i s'hi guanyen la vida.

Abans ja he explicat com estem preparant el país per a futurs episodis de sequera. Vull centrar-me ara en els nostres boscos i la prevenció d'incendis. Hem entrat, senyores i senyors diputats, en una nova era d'incendis. Els propis bombers que han actuat a primera línia de foc m'explicaven que som ara davant d'incendis de magnituds inèdites. Necessitem a Catalunya una nova estratègia forestal. Per coordinar-la hem creat el comitè de seguiment, un comitè de seguiment específic, del qual en vam fer la primera reunió el passat 30 de setembre. Les mesures que hem engegat s'estructuren en tres àmbits.

Primer, emergències. Hem activat una línia de finançament, a través de l'Institut Català de Finances, de 50 milions d'euros per a situacions d'emergència i es reservaran 10 milions d'euros del fons de contingència del 2025. Des de principis de setembre ja estem procedint a la restauració de les zones afectades i protegint els sòls contra l'erosió.

Segona línia d'actuació: prevenció. Hem obert una línia d'ajuts immediata de 2 milions d'euros perquè els 271 municipis pendants tinguin un pla de prevenció d'incendis abans de l'estiu; 271 municipis han de tenir pla de prevenció d'incendis abans del proper estiu. Tenen el suport econòmic de la Generalitat i també tècnic, per descomptat. Incrementem fins a 75 milions d'euros –15 milions d'euros anuals fins a l'any 2030– els ajuts per fer les franges de protecció d'urbanitzacions, nuclis i instal·lacions per protegir quinze mil hectàrees en cinc anys. Aquesta és la principal prioritat en aquesta matèria, senyores i senyors diputats. No pot ser que no hi hagi franges de protecció. I al territori hi ha bastants nuclis residencials que no tenen franges de protecció. El Govern hi destinarà recursos econòmics per ajudar a fer-les, però altres administracions s'hi han també d'implicar i estic segur que així ho faran.

I en tercer lloc, el Govern impulsarà la creació de deu grans eixos de confinament estratègics de protecció per evitar que els megaincendis saltin d'un massís a un altre.

Deu eixos de confinament, grans eixos de confinament. Compartimentem Catalunya en deu grans eixos de confinament per evitar que d'un massís el foc salti a un altre massís. Seguint, naturalment, les recomanacions dels tècnics. El nombre total de terreny afectat per aquesta mesura no és baix, és de 187.000 hectàrees, de les quals quaranta-set per cent són de terreny agrícola i cinquanta-tres per cent de terreny forestal.

I, finalment, hem reforçat també en aquest àmbit de la prevenció, el Grup Especial de Prevenció d'Incendis Forestals, amb noves unitats, més mesos de contractació i millors mitjans materials. M'ho han sentit dir i ho torno a repetir: Catalunya té molt bosc, un seixanta-cinc per cent del territori de Catalunya és bosc i cada any creix. O actuem amb determinació o no hi serem a temps. La prevenció és fonamental. Franges de protecció, eixos de confinament estratègics que s'han de fer en els propers anys. No es poden fer en un any, també els hi dic; s'ha de fer progressivament, però ho farem progressivament.

Finalment, adaptar-nos. Emergències, prevenció i adaptació. Millorarem les infraestructures viàries rurals i aprovarem el pla general de política forestal 2026-2036. Millorarem les vies rurals per facilitar la gestió i l'accés als equips d'extinció als boscos i impulsarem la recuperació d'espais oberts amb ramaderia extensiva i projectes de transhumància.

Aquest estiu, el conjunt de la societat catalana ha pres consciència del valor humà i professional dels nostres serveis d'emergència. Avui us puc anunciar una nova aposta del Govern per reforçar el Cos de Bombers de Catalunya. Els propers quatre anys augmentarem el nombre de bombers professionals del país en un..., gairebé un trenta-set per cent, fins a arribar als quatre mil. I també incrementarem en els propers quatre anys el Cos de Bombers Voluntaris gairebé un trenta per cent fins a arribar als dos mil. Quatre mil bombers professionals, dos mil bombers voluntaris. Això marca la diferència. Ho hem vist amb els cossos d'extinció d'incendis d'altres comunitats autònomes, que no tenien cossos de bombers professionalitzats com tenim a Catalunya. També adquirirem cinc mitjans aeris propis per al Cos de Bombers: tres helicòpters i dos avions de vigilància. A Catalunya tenim uns cossos d'emergència i

de seguretat i de prevenció que són, senyores i senyors diputats, un autèntic orgull de país.

En vuitè lloc, reforçar la llengua, la cultura i l'escola. Un orgull de país, com ho són també la nostra llengua, la nostra cultura i la nostra escola, que cal continuar enfortint. Començo per l'educació. Siguem clars: venim d'anys en què els resultats educatius no han estat a l'alçada de les capacitats que té Catalunya. Estic convençut, però, que al final d'aquest curs començarem a veure millores en aquest aspecte. Seran graduals, no immediates, però les començarem a veure.

Aquest curs hem posat més professors. És la demanda que ens trobem quan visitem o que em trobo quan visito escoles: més professors, més recursos. Les coses importants, senyores i senyors diputats, no es canvien ni en un dia ni en un curs, però entre tots i totes situarem el nivell educatiu a l'alçada del que Catalunya és capaç i ha demostrat històricament.

L'educació és un dels pilars competencials del nostre autogovern i aquest curs protegiem i reforçarem el sistema educatiu català, el nostre model d'escola, centrats a crear les millors condicions a les aules perquè mestres i alumnes rendixin al màxim.

Vull tenir aquí unes paraules de reconeixement als professionals de la docència. He visitat diferents escoles. No és senzill, té la seva complexitat, els ho asseguro, dirigir escoles, a vegades amb més de mil alumnes i amb un cost docent de dos-centes persones en situacions molt diverses, i he copsat un altíssim nivell de professionalitat i d'implicació dels professionals de la docència a Catalunya. Hi ha casos d'excel·lència que també vull posar en relleu i reconèixer. Hi ha casos de millora, que s'han de fer.

I vull també reconèixer el paper, naturalment, de l'escola pública, que és l'eix de la nostra política educativa, però també de l'escola concertada, que fa un servei públic. També fa un servei públic i ho vull reconèixer. I vull, ho he dit al principi també, posar l'accent en el que crec que també molts, sinó tots, hi estem d'acord, és un dels eixos de present i de futur per Catalunya, que és la formació professional. Hem fet un esforç important en aquest àmbit. Cal seguir-hi treballant i hi seguirem treballant des del departament.

Llengua. Hem de tenir cura del català cada dia i en el nostre dia a dia. El català necessita moltes coses per afrontar els immensos reptes que implica un món amb una preocupant tendència uniformadora, i les estem fent. El pacte nacional per la llengua ha estat una de les fites –crec– més rellevants que hem aconseguit. Crec que era necessari i està obert a tothom que s'hi vulgui sumar.

El català, senyores i senyors diputats, és cosa de tots i de totes, fins i tot d'aquells que no volen entendre la nostra diversitat lingüística, que no entenen que el català suma i ens enriqueix, i que el català és un dels elements de cohesió més potents que tenim. Fins i tot d'aquests, també és el català. *(Aplaudiments.)*

La llengua catalana necessita recursos i els estem mobilitzant. Per això, enguany comptem amb més de quaranta mil places de cursos de català. Però, sobretot, el català també necessita una visió realista però optimista de futur, per sumar nous parlants, per integrar la gent que ve a Catalunya i que se sumi a la llengua. I el català necessita un reconeixement oficial i un estatus oficial a Europa. I el Govern també està compromès en això i hi treballa i hi seguirà treballant. Ja us dic que tinc el convenciment que això acabarà passant i acabarà succeint.

En l'àmbit de la cultura, els he de dir que el mateix optimisme que du els nostres artistes a crear i el públic a gaudir de la cultura amb unes xifres excel·lents contagia el Govern. La quaranta-tresena edició de la Setmana del Llibre en Català ha assolit xifres rècord, tant d'assistència com de vendes –crec que el nou emplaçament hi ha ajudat–: 120.000 persones, un vint per cent més que el 2024, i entre un dotze i un quinze per cent més de vendes que l'any 2024. Són bones xifres, que cal millorar, però són bones xifres.

L'escena teatral continua en un bon moment en superar els 3 milions d'espectadors per segon any consecutiu. El cinema català continua triomfant a les sales i als festivals internacionals- L'artista de Sabadell Fina Miralles va rebre ahir el Premi Nacional d'Arts Plàstiques del Ministeri de Cultura.

Barcelona ha acollit Mondiacult, on hem refermat el compromís compartit amb més de cent cinquanta països per defensar la llibertat d'expressió, la llibertat de pensament i la llibertat de creació. Que important que és la cultura en els moments que estem vivint en aquest moment al món! Que important que és la cultura. I, per cert, amb el

català com a llengua oficial en un certamen que ha reunit gairebé cent setanta països integrants de la UNESCO. (*Aplaudiments.*)

Però la cultura ha de ser més encara, ha d'esdevenir un veritable motor de transformació, de prosperitat i de convivència. La llei de drets culturals suposarà un canvi absolut perquè posarà el ciutadà al centre de les polítiques públiques. La llei recull que la Generalitat haurà de destinar no menys del dos per cent del pressupost no financer i no finalista a cultura i a drets socials. Anem camí d'aconseguir-ho; camí que es va iniciar en el passat mandat.

Diputats i diputades, senyors diputats i senyores diputades, els convido a entrar a qualsevol biblioteca pública i veuran què significa la cohesió. La xarxa de biblioteques és un tresor silenciós de tot el país. Per això impulsarem un nou pla d'inversió de 40 milions d'euros per a la seva millora.

I un exemple del paper tractor de la cultura és el Catalunya Media City, a Sant Adrià del Besòs, un projecte estratègic de país per liderar el sector audiovisual a Europa. El segell català ha de ser present a qualsevol pantalla, plataforma o finestra digital del món, amb continguts de qualitat que reflecteixin la creativitat i la capacitat del país.

I en novè lloc... He parlat de recuperar la institucionalitat, de reformar l'Administració, d'atendre les urgències en matèria d'aigua i energia, de recuperar mancances en rodalies, de centrar-nos en habitatge, seguretat i prosperitat compartida, d'atendre les necessitats de les famílies i les persones –sempre al centre–, de protegir el país del canvi climàtic, de reforçar la llengua, la cultura i l'escola, i vull ara acabar el novè eix fent referència a governar Catalunya amb els ajuntaments per garantir-ne la cohesió. Un compromís que vaig assumir d'ençà del primer dia: governar Catalunya amb els ajuntaments.

És aquí on vull fer una menció explícita del paper que tenen els ajuntaments, les diputacions i els consells comarcals de Catalunya, i també tots els regidors i regidores i, per descomptat, tots els alcaldes i alcaldesses de tots els partits polítics –de tots els partits polítics–, de tots, siguin del partit polític que siguin. M'ho han sentit repetir moltes vegades: Catalunya no es pot governar d'esquena als ajuntaments ni tampoc al marge dels ajuntaments. Som un govern convençudament i profundament

municipalista. Això no vol dir dir als ajuntaments què han de fer; vol dir respectar el seu àmbit competencial i col·laborar de tu a tu amb tots ells.

Vull fer també un reconeixement a la importància institucional de l'autogovern de l'Aran i del seu Conselh Generau, que reconeix les singularitats d'aquest territori dins de Catalunya. I també vull reiterar el nostre compromís en seguir treballant pel desenvolupament del seu autogovern, el seu reconeixement institucional amb un nou acord de finançament i la protecció de la llengua aranesa.

La veritable ambició d'un país és dur la màxima dignitat i la màxima qualitat de vida als 947 municipis que té Catalunya. És per això que hem posat en marxa una nova política de suport als ajuntaments. Hem doblat els diners del PUOSC, del pla únic d'obres i serveis de Catalunya, de 250 a 500 milions d'euros. Hem obert una línia d'ajuts de 9 milions d'euros per a municipis petits i un fons extraordinari de cooperació local. I ha estat voluntat del Govern que la primera llei impulsada fos la de l'estatut de municipis rurals. Un dels dies de què crec que tots els diputats i diputades d'aquesta cambra ens podem sentir més orgullosos fou el dia en què en aquest Parlament vam assolir un consens majoritari, molt majoritari, per aprovar l'estatut dels municipis rurals. Per cert, diferents comunitats autònomes s'han interessat per aquesta iniciativa legislativa del Govern de Catalunya.

Senyores i senyors diputats, he començat el meu discurs esbossant un món en canvi. Aquest darrer any, Catalunya, és clar, també ha canviat. Ha canviat, des del meu punt de vista, a millor. Avui, Catalunya crec que està més preparada que fa un any; més capacitada, més dinàmica i més centrada per afrontar amb confiança el present i el futur. Catalunya està més cohesionada, més unida i més previnguda per no deixar-se entabanar pels qui pretenen posar en risc la nostra convivència.

Senyores i senyors diputats, vull ser clar amb això: la immigració ens fa ser un país millor. Des del punt de vista social, humà, cultural i econòmic, la immigració ens enriqueix. A Catalunya ho tenim molt clar, i no caurem ni en la temptació dels discursos malintencionats que culpen la immigració de tots els mals ni tampoc farem el joc a la pretensió d'alguns de distingir entre immigració bona o dolenta segons el color de la pell o del país de procedència. *(Aplaudiments.)*

Paco Candel, de qui enguany també celebrem el centenari, ens ho va dir amb la seva senzillesa però contundent claredat: «Això no va, com pretenen alguns, de diferenciar entre catalans i no catalans, la diferència és entre els qui tenen i els qui no tenen.» I el Govern de Catalunya està absolutament compromès amb la plena igualtat d'oportunitats de tots els catalans i catalanes. Hem d'entendre, és clar, les preocupacions entre la ciutadania quan canvia el paisatge humà del seu barri, preocupacions a les que tenim l'obligació de donar resposta. Però no permetrem que ningú s'aprofiti de les necessitats de les famílies per trencar la convivència i enfrontar-nos entre nosaltres per pur interès electoral i no resoldre res. No permetrem que els discursos d'odi arrelin a Catalunya.

La resposta de Catalunya, senyores i senyors diputats, serà exemplar: en una mà, els nostres valors, les nostres conviccions, i, en l'altra mà, la millor política pública transformadora, la llei de barris. L'auditori Eduard Toldrà, de Vilanova i la Geltrú, on la vam presentar, ple d'alcaldes i alcaldesses, em va refermar en el meu convenciment. Desmuntarem un a un els discursos d'odi que l'onada reaccionària pretén estendre per Catalunya i durem la dignitat a tots els barris del país: 1.000 milions d'inversió directa de la Generalitat i 600 milions per part dels ajuntaments, és a dir, augmentem un 42,5 per cent els recursos. Recursos que traduirem en intervencions urbanes, en equipaments, en serveis públics, però que van molt més enllà de la pedra: invertim en les persones, és a dir, és la millor inversió possible.

Quan Generalitat i ajuntaments sumem esforços i planifiquem plegats, les potencialitats de Catalunya es multipliquen exponencialment; multipliquem les oportunitats exponencialment dels catalans i les catalanes. Els qui practiquen una política deshumanitzada i mesquina han de saber que a Catalunya estan condemnats al fracàs, perquè la immensa majoria de catalans i catalanes els donarà l'esquena. En això, senyores i senyors diputats, ni un pas enrere, ni un sol dubte, ni una sola escletxa. *(Aplaudiments.)*

Senyores i senyors diputats, he intentat, en el decurs de la meva intervenció, dibuixar els eixos de l'actuació del Govern d'aquest darrer any i del proper. Sé que hi ha visions diferents a la cambra; aquesta és l'expressió de la pluralitat d'una societat madura com és la catalana. Respecto totes les visions que hi ha en aquesta cambra, només

faltaria. Sé també que podem trobar punts de coincidència, punts d'entesa. De fet, el meu grup n'ha trobat dos de molt rellevants, amb Esquerra Republicana de Catalunya i amb els Comuns, dos acords que van fer possible l'inici d'aquesta legislatura amb la investidura del qui els està enraonant. Reitero avui, en aquest segon debat d'orientació de política general, de forma solemne, el meu compromís davant de totes i tots vostès de complir íntegrament aquests acords d'investidura.

Senyores i senyors diputats, tota acció de govern necessita recursos per ser desplegada, és a dir, un pressupost. El Govern està treballant en la seva confecció amb l'horitzó de dotar Catalunya, al més aviat possible, d'una llei de pressupostos. Sols no la podem fer; caldrà consensuar-la, i també treballarem, quan arribi el moment, en això. La meva prioritat com a president és tenir uns bons pressupostos al més aviat possible, per aquest ordre: bons pressupostos i al més aviat possible. Compto..., m'agradaria comptar amb la col·laboració de tota la cambra. Crec –ho dic amb modèstia– que tinc certa legitimitat per demanar-ho, en atenció al capteniment tant del meu grup com de mi mateix en exercicis anteriors.

Estretament relacionat amb el debat pressupostari hi ha el debat sobre el finançament singular de Catalunya. Senyores i senyors diputats, és un compromís troncal del meu Govern. No és senzill, és complex. El Govern ja ha assolit algunes fites en aquest àmbit, i estem treballant amb intensitat per completar-ho. Farem, quan tinguem enllestits els treballs, la nostra proposta concreta. Els anuncio que la farem des de la serenor, sense anar contra ningú. A alguns els semblarà poc, i en voldran més; a d'altres els semblarà massa, i en voldran menys. Escoltarem a tothom. També us dic que valorarem totes les propostes pel contingut del que es proposi i també –m'ho han de permetre– pel capteniment dels que les formulen, en atenció al seu comportament els darrers anys i a les seves fites i als seus assoliments els darrers anys, sempre des del *fair play* parlamentari. Espero en ambdues qüestions –pressupostos i finançament singular– la màxima altura de mires de tothom i que sapiguem entre tots anteposar l'interès de Catalunya. Senyores i senyors diputats, no m'agrada eternitzar els debats, però sé tenir paciència per assolir bons acords. Ho repeteixo, no m'agrada eternitzar debats, però sé tenir paciència per assolir bons acords.

Acabo ja. Aquesta és l'actitud que ha guiat la manera de fer, de governar, del Govern de Catalunya; una actitud que crec que és també la que el conjunt del país ha entès i necessita: preocupar-nos menys del que passarà o del que fan els altres i preocupar-nos més del que hem de fer nosaltres, en aquest cas, com a Govern de Catalunya. Enfortir els fonaments del nostre model de país –institucions, autogovern, llengua i cultura, convivència, serveis públics, infraestructura i economia– per reafirmar els nostres valors, perquè un país sense valors no té futur –i això val per a Catalunya, per a Espanya i per a Europa–, per defensar els nostres interessos sense necessitat d'anar contra ningú.

Senyores i senyors diputats, la Maria Assumpció Català tenia un convenciment: dedicar la seva vida a mirar el cel, descobrir els secrets dels astres. Ho va aconseguir malgrat totes les dificultats i va obrir portes a les generacions posteriors. Avui, el món és un altre i les dificultats són diferents, però compartim el mateix convenciment que la Maria Assumpció Català. Avui, Catalunya és un espai d'esperança i també un espai de certeses, certeses per a la ciutadania. Avui, els catalans i catalanes saben que les seves preocupacions són la principal ocupació del Govern de Catalunya. Tenim les prioritats clares i el rumb definit: habitatge, seguretat i convivència i prosperitat compartida.

Certes per al teixit productiu i empresarial? Deixin-me posar també de manifest un cas; crec que és significatiu i demostratiu, i és un èxit de tots, no meu, de tots. El 7 d'octubre, com avui, però de l'any 17, algunes entitats –Fundació «la Caixa», Criteria, CaixaBank– abandonaven Catalunya per traslladar la seva seu a altres llocs. Avui, han retornat la seva seu a Catalunya, com també ho han fet empreses tan importants per al país com Molins, Banc Sabadell o Laboratoris Ordesa, fins a un total de set-centes.

I certa a Europa. Saben les institucions europees que poden comptar amb Catalunya, perquè Europa és avui la nostra causa, el nostre espai i representa els nostres valors.

Senyores diputades i senyors diputats, ciutadans de Catalunya, aquest president i aquest Govern tenim un mandat a complir que complirem, uns acords que honorarem. Sabem el que Catalunya necessita i sabem el que reclamen els catalans i les

catalanes. Tenim les prioritats clares i hem fixat un rumb. Catalunya ha escrit el seu futur amb els accents diversos, amb la dignitat i l'esforç compartit de generacions de treballadors i treballadores d'arreu, amb l'ambició i la imaginació de tots i de totes. Aquesta Catalunya és la Catalunya que està en marxa.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(Aplaudiments perllongats.)

El president

Gràcies, senyor president.

Suspenem la sessió, que reprendrem demà a dos quarts de deu del matí.

La sessió se suspèn a les sis de la tarda i deu minuts.